

त्रित आस्यः। पवमानः सोमः। उष्णिक्।

क्राणा शिशुर्महीनां हिन्वन्नृतस्य दीधितिम्। विश्वा परि प्रिया भुवदधं द्विता ॥ ९.१०२.०१

क्राणा- शोभनकर्मा । महीनाम्- महतीनां मूलशक्तिधाराणाम् । ऋतस्य दीधितिम्- ऋतधारणाम् । शिशुः- वत्सः । हिन्वन्- प्रेरयन् । विश्वा प्रिया- सर्वाः प्रेमप्रणालीः । परि- परितः । भुवत्- भवति । अध- अनन्तरम् । द्विता- द्विविधः दिव्यमानुषशक्तियुक्तः अभ्युदयनिःश्रेयसात्मकश्च भवति ॥१॥

उप त्रितस्य पाष्योऽभक्त यदुहा पदम्। यज्ञस्य सप्त धामभिरधं प्रियम् ॥ ९.१०२.०२

अध- अनन्तरम् । त्रितस्य- तीर्णतमस्य तिरस्कृताज्ञानस्योपासकस्य । पाष्योः- रसनिष्पादकयोः स्थैर्यप्रतीकयोः । गुहा- अन्तरे । पदम्- सूक्ष्मं स्थानं चैतन्यमयम् । यज्ञस्य- उपासनस्य । सप्त धामभिः । उप अभक्त- समभजत ॥२॥

त्रीणि त्रितस्य धारया पृष्ठेष्वेया रयिम्। मिमीते अस्य योजना वि सुक्रतुः ॥ ९.१०२.०३

त्रितस्य- तीर्णतमस्य तिरस्कृताज्ञानस्योपासकस्य । त्रीणि- भूर्भुवराद्युपलक्षितान्नप्राणमानसानि । वि- विशेषेण । धारय । पृष्ठेषु- चित्तस्य उत्कृष्टस्थानेषु । रयिम्- दैवीं संपदम् । आ- समन्तात् । ईरय- प्रेरय । अस्य- एतस्य । योजना- संयोजनानि । सुक्रतुः- शोभनसङ्कल्पः । वि- विशेषेण । मिमीते- अशब्दयत् ॥३॥

जज्ञानं सप्त मातरौ वेधामशासत श्रिये। अयं ध्रुवो रयीणां चिकेत यत् ॥ ९.१०२.०४

अयम्- एषः । ध्रुवः- सनातनः । यत्- यदा । रयीणाम्- संपदः । चिकेत- ज्ञातवान् । तदा । तम् ।
जज्ञानम्- प्रादुर्भूतम् । वेधाम्- मेधाविनम् । श्रिये- मङ्गलाय । सप्त मातरः- आपो मूलशक्तिधाराः ।
अशासत- अनुशासनं कुर्वन्ति ॥४॥

अस्य व्रते सजोषसो विश्वे देवासो अद्रुहः । स्पार्हा भवन्ति रन्तयो जुषन्त यत् ॥ ९.१०२.०५

अस्य- एतस्य सोमस्य । व्रते- धर्मे । सजोषसः- सहृदयाः । अद्रुहः- अद्रोहिणः । विश्वे देवासः-
सर्वे देवाः । यत्- यदि । जुषन्त- सेवन्ते । तर्हि । स्पार्हाः- स्पृहणीयाः । रन्तयः- रमणशीलाः ।
भवन्ति ॥५॥

यमी गर्भमृतावृधौ दृशे चारुमजीजनन् । कविं मंहिष्ठमध्वरे पुरुस्पृहम् ॥ ९.१०२.०६

कविम्- क्रान्तदर्शिनम् । मंहिष्ठम्- महात्मानम् । अध्वरे- ध्वररहिते कर्मणि । पुरुस्पृहम्- बहुभिः
स्पृहणीयम् । यम् । ईम्- एनम् । गर्भम् । ऋतावृधः- प्रकृतिनियतिभूतसत्यवर्धयित्र्य आपो
मूलशक्तिधाराः । दृशे- दर्शनाय । चारुम्- सुन्दरम् । अजीजनन्- अजनयन् ॥६॥

समीचीने अभि त्मना यही ऋतस्य मातरा । तन्वाना यज्ञमानुष्यदञ्जते ॥ ९.१०२.०७

समीचीने- सङ्गते । यही- महत्यौ । ऋतस्य मातरा- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य निर्मात्र्यौ
द्यावापृथिव्यौ । त्मना- आत्मना । अभि- सोममभिगच्छतः । यज्ञम्- उपासनम् । तन्वानाः-
विस्तारयन्त उपासकाः । आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा । अञ्जते- सोमं व्यञ्जयन्ति ॥७॥

क्रत्वा शुक्रेभिरक्षभिर्ऋणोरप ब्रजं दिवः । हिन्वन्नृतस्य दीर्घितिं प्राध्वरे ॥ ९.१०२.०८

अध्वरे- सर्वभूतहिते कर्मणि । ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य । दीधितिम्- धारणाम् । हिन्वन्-
प्रेरयन् । शुक्रेभिः- दिव्यैः । अक्षभिः- श्रोत्रदर्शनादिभिः । कृत्वा- सङ्कल्पेन । दिवः ब्रजम्-
चिदाकाशस्थचिद्रश्मिसमूहम् । अप ऋणोः- उद्धाटितवानसि ॥८॥

Dr. Rangraji